

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-1593/2020-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Milene Vukelić-Margan predsjednice vijeća, Helene Vlahov Kozomara članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice i Ingrid Bučković članice vijeća, u izvanparničnom predmetu jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Daria Ivankovića iz Rijeke, Turkovo 1, OIB 26490004026, odlučujući o žalbi vjerovnika Hanza Media d.o.o. i Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Delnicama poslovni broj 69 Sp-2743/2019-10 od 26. ožujka 2020., u sjednici vijeća održanoj 15. srpnja 2020.,

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika Hanza media d.o.o. i Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Delnicama poslovni broj 69 Sp-2743/2019-8 od 26. ožujka 2020.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja u točki I. izreke otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Daria Ivankovića iz Rijeke, Turkovo 1 (dalje: potrošač).

U točki II. izreke zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača.

U točki III. izreke oslobođen je potrošač od preostalih obveza u odnosu na vjerovnike Croatia osiguranje d.d., Rijek plus d.o.o., Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, Republiku Hrvatsku i Hanza Media d.o.o.

Protiv tog rješenja žale se vjerovnici Hanza Media d.o.o. i Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje.

Vjerovnik Hanza media d.o.o. rješenje pobija zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpunog utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

Bitnu povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19 – dalje: ZPP) nalazi u tome što rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, osobito jer sud nije uzeo u obzir odlučne činjenice koje je vjerovnik naveo u ovoj žalbi, a sud iste treba utvrditi te koje ukazuju da pobijano rješenje nije osnovano. U žalbi navodi da nisu ispunjene pretpostavke za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača iz razloga što je rješenje doneseno 26. ožujka 2020. a tražbina stečajnog vjerovnika poslana je Financijskoj agenciji (dalje: FINA) na prisilnu naplatu 20. prosinca 2017. odnosno što potrošač nije imao u razdoblju duljem od tri godine evidentirane neizvršenu osnovu za plaćanje vezano uz tražbinu stečajnog vjerovnika. Štoviše stečajni vjerovnik ističe kako potrošač nije imao u razdoblju duljem od tri godine evidentirane neizvršene osnove za plaćanje ni vezane uz ostale tražbine navedene u pobijanom rješenju, a kojih je potrošač oslobođen. Nadalje, stečajni vjerovnik navodi kako je sud propustio primijeniti odredbu čl. 24. st. 3. ZSP-a obzirom da sud po službenoj dužnosti nije izvršio uvid u odgovarajuće registre, upisnik i očevidnike, stoga smatra da sud nije nedvojbeno utvrdio postoji li ili ne imovina potrošača čija vrijednost ne prelazi 10.000,00 kn i koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa.

Predlaže pobijano rješenje ukinuti i predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovan postupak.

Vjerovnik Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje rješenje pobija zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpunog utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

U žalbi navodi da je pobijano rješenje nejasno, nepoptuno i ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, razlozi radi kojih je otvoren i zaključen jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača naročito zbog čega je potrošač oslobođen obveza prema vjerovniku su nepoznati i nejasni. Smatra da uvjeti za otvaranje jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača iz čl. 79. st. 2. Zakona o stečaju potrošača („Narodne novine“ broj 100/15 i 67/18 – dalje: ZSP) nisu ispunjeni, jer osnova za plaćanje vjerovnika nije bila evidentirana u redoslijedu neizvršenih osnova duže od tri godine neprekidno i u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje potrošač je imao neizvršene osnove za plaćanje u iznosu većem od 20.000,00 kn, pa stoga nije bilo zakonskih uvjeta za otvaranje postupka. K tome vjerovnik je onemogućen u sudjelovanju u ovom postupku kao stranka o čijim pravima se odlučuje pa se nije mogao očitovati o bitnim činjenicama. Nejasnim drži po kojim kriterijima se sud rukovodio prilikom isknjiženja određenih tražbina određenih vjerovnika i zašto nije isknjižio i tražbine ovdje vjerovnika, kao što je to učinio prema nekim vjerovnicima. Navodi da je sud bio dužan utvrditi poštenje potrošača uzimajući u obzir njegovo ponašanje prije i nakon otvaranja stečaja potrošača.

Predlaže pobijano rješenje ukinuti i predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovan postupak.

Žalbe nisu osnovane.

Donošenjem pobijanog rješenja nije počinjena bitna povreda iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. u vezi s čl. 381. ZPP-a a koji se ovdje primjenjuje pozivom na odredbu iz čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17 – dalje: SZ) u vezi s čl. 23. ZSP-a

jer rješenje sadrži razloge o odlučnim činjenicama koji nisu ni nejasni ni proturječni kako međusobno tako ni stanju spisa tako da je rješenje moguće ispitati.

Pazeći po službenoj dužnosti povodom izjavljene žalbe na postojanje neke druge od bitnih povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. u vezi s čl. 381. ZPP-a a koji se ovdje primjenjuje pozivom na odredbu iz čl. 10. SZ-a u vezi s čl. 23. ZSP-a ovaj sud je utvrdio da donošenjem pobijanog rješenja nije počinjena ni jedna od tih povreda.

Naime, prvostupanjski sud je povodom prijedloga FINA-e za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača donio pobijano rješenje kojim otvara i zaključuje jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača te oslobađa potrošača od preostalih obveza u odnosu na vjerovnike i osnove za plaćanje kako je naprijed navedeno.

Naime, prvostupanjski sud utvrđuje da je potrošač na dan podnošenja prijedloga za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača 10. ožujka 2019. bio u blokadi 2989 dana, dok je na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača 26. ožujka 2020. bio u blokadi 3372 dana te da ima evidentirano šest neizvršenih osnova za plaćanje koje po osnovi glavnice iznose 14.581,19 kn, da se potrošač nije očitovao te da sukladno odredbi čl. 79.c st. 2. ZSP-a smatra se da je suglasan, da potrošač nije dostavio popis svoje imovine a provjerom je utvrđeno da je potrošač u razdoblju od 1. veljače do 31. prosinca 2019. primao socijalne potpore, da potrošač nema druge imovine, ne ostvaruje nikakve druge dohotke ni primitke, nema nikakvih upisanih založnih prava, nije evidentiran kao vlasnik motornog vozila, nije evidentiran kao vlasnik zrakoplova ni vrijednosnih papira, nije ostvario nikakvu dividendu niti je evidentiran upisniku Ministarstva pomorstva prometa i infrastrukture kao vlasnik pokretnina koje se vode u navedenom upisniku.

Stoga zaključuje da potrošač nema imovinu iz koje bi se mogli namiriti vjerovnici, pa utvrđuje da su ispunjene zakonske pretpostavke iz odredbe čl. 79.g. st. 1. ZSP-a za otvaranje i istovremeno zaključenje jednostavnog postupka stečaja, te istovremeno oslobađa potrošača od preostalih obveza u odnosu na navedenog vjerovnika.

Pravilno je sud prvog stupnja primijenio materijalno pravo kada je otvorio i zaključio jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača i kada je oslobodio potrošača od preostalih obveza u odnosu na navedenog vjerovnika.

Naime sud prvog stupnja pravilno je utvrdio da vrijednost imovine potrošača koja bi mogla biti unovčena kao stečajna masa ne prelazi iznos od 10.000,00 kn, pa slijedom toga da su ispunjene pretpostavke iz odredbe čl. 79.g. st. 1. ZSP-a za otvaranje i zaključenje postupka. Iako sud ne obrazlaže podatke pribavljene putem Fine, iz tih podataka proizlazi da potrošač nije evidentiran kao vlasnik pokretnina u evidenciji Ministarstva unutarnjih poslova, Hrvatske agencije za civilno zrakoplovstvo, Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture te da nema evidentiranih poslovnih udjela i vrijednosnih papira, te da ne ostvaruje prihode iz kojih bi se mogli namiriti vjerovnici. Štoviše, proizlazi da potrošač ima otvoren jedan račun na kojem sredstva nisu izuzeta od prisilne naplate, te račun blokiran, te ima otvoren i račun za posebne namjene (zaštićeni račun) na kojem su sredstva u potpunosti izuzeta od prisilne naplate, da potrošač u razdoblju od 1. siječnja 2020. do 31. siječnja 2020. nije ostvario nikakve primitke, da je u razdoblju od 1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2019. na ime socijalne potpore ostvario novčani primitak u iznosu od 5.800,00 kn na ime socijalne potpore, u razdoblju od 1. siječnja 2018. do 31. prosinca 2018. ostvario je novčani primitak u iznosu od

13.000,50 kn na ime socijalne potpore i u razdoblju od 1. srpnja 2017. do 31. srpnja 2017. u iznosu od 14.530,00 kn na ime socijalne potpore.

U odgovoru na žalbene navode vjerovnika treba kazati da je odredbom čl. 2. st. 1. ZSP-a doista propisan cilj Zakona o stečaju potrošača, da se poštenog potrošača oslobodi od obveza i da se poštenje potrošača prema čl. 2. st. 2. ZSP-a utvrđuje uzimajući u obzir ponašanje potrošača prije podnošenja prijedloga za otvaranje postupka stečaja potrošača, te njegovo ponašanje tijekom sudskog postupka i razdoblja provjere ponašanja te nastavno cijeneći odredbu čl. 79.b. st. 4. ZSP-a o odgovornosti potrošača za davanje neistinitog i nepotpunog popisa imovine, sud prvog stupnja je pravilno utvrdio ispunjenost pretpostavki za donošenje pobijanog rješenja, jer samo potrošač koji je dostavio popis svoje imovine, a koji popis je neistinit i netočan, ima se smatrati nepoštenim, a ne i potrošač koji takav popis nije po pozivu dostavio.

Prema tome, presumpcija nepostojanja imovine potrošača primjenjuje se samo u situaciji kada je potrošač dao suglasnost za postupak i nije popisao imovinu (čl. 79.c st. 3. ZSP-a). U situaciji kad potrošač se ne očituje na poziv FINA-e iz čl. 79.b ZSP-a, pa se smatra da je suglasan da se provede jednostavni postupak stečaja nad njegovom imovinom na temelju odredbe čl. 79.c st. 2. ZSP-a ne primjenjuje se zakonska presumpcija o nepostojanju ovršive imovine potrošača. U opisanoj situaciji i pod pretpostavkom da se utvrdilo da postoji ovršiva imovina navedenog potrošača, a što ovdje nije slučaj, takav potrošač bi se smatrao poštenim. Pritom treba dodati da potrošača nije u povodu poziva iz oglasa od 9. travnja 2019. objavljenog na mrežnoj stranici e-oglasne ploče suda, obavijestio sud o postojanju imovine potrošača. Stoga navod vjerovnika u žalbi da bi potrošač imao neku imovinu odnosno da bi bio nepošten, predstavlja novu činjenicu, a prema odredbi čl. 352. st. 1. ZPP-a u žalbi se ne mogu iznositi činjenice niti predlagati novi dokazi.

U odnosu na žalbene navode vjerovnika treba dodati da vjerovnik potrošača ima obvezu dostaviti dokaz za svoje tvrdnje bez obzira da li osporava popis imovine koji je potrošač dostavio ili obavještava sud o imovini potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa. Pogrešno žalitelj smatra kako se presumira da svaka osoba u svom vlasništvu ima određene pokretnine. Upravo suprotno, svaki vjerovnik koji osporava popis imovine koji je potrošač dostavio ili tvrdi da postoji imovina potrošača koja bi se mogla unovčiti mora svoje navode dokazati na način da dostavi dokaz iz kojeg bi sud mogao utvrditi ima li potrošač i kakvu imovinu.

U odnosu na žalbene navode vjerovnika valja odgovoriti da nije bitan broj dana blokade računa po pojedinoj osnovi nego ukupan broj dana blokade računa po svim osnovama. Pri tome valja istaći da je Fina javno pravno tijelo koje sudu dostavlja podatke iz evidencije koje je ovlaštena voditi i za sud su relevantni podaci koje je ona dostavila. Broj dana blokade računa naveden je u prijedlogu koji je podnijela Fina neprekidno iznosi 2989 dana, dok broj dana blokade na dan donošenja rješenja iznosi 3372 dana.

Kako iz navedenih isprava proizlazi da je u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača bilo više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto duže od tri godine (3372 dana), te da se radi o tražbinama vjerovnika u odnosu na koje je potrošač oslobođen od preostalih obveza, žalbeni navodi vjerovnika u tom dijelu ukazuju se neosnovanim.

Ovdje treba dodati da zaprimljenu osnovu za plaćanje Fina upisuje u Očevidnik prema vremenu kad je zaprimljena, a kada utvrdi nemogućnost izvršenja osnove za plaćanje sukladno odredbi čl. 12. ZPONS-a prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje. Stoga neosnovano vjerovnik tvrdi da je nejasan kriterij kojim se sud rukovodio prilikom isknjiženja određenih tražbina

Iz navedenih razloga valjalo je žalbu vjerovnika odbiti kao neosnovanu i rješenje suda prvog stupnja potvrditi, a kako je odlučeno u izreci ovog rješenja pozivom na odredbu iz čl. 380. toč. 2. ZPP-a, a koja se primjenjuje pozivom na odredbu čl. 10. SZ-a, u vezi s čl. 23. SZ-a.

U Rijeci 15. srpnja 2020.

Predsjednica vijeća

Milena Vukelić-Margan

Broj zapisa: **17897-a5482**

Kontrolni broj: **0c96f-35d5d-a40fb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MILENA VUKELIĆ-MARGAN, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.